

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΝΕΚΔΗΜΟΣ.

Ἐκδιδόμενος καθ' ἕκαστον δεκαπενθήμερον εἰς δύο τυπογραφικὰ φύλλα.

Ἀνταλλάσσεται πρὸς πᾶσαν ἡμερίδα καὶ περιοδικὸν σύγγραμμα.

Φυλλάδιον ΣΤ'. τῆς 25 Φεβρουαρίου 1849.

Ἐμπεριέχονται:

- Α'. ΛΟΓΟΣ τοῦ ἀρχιμανδρίτου καὶ καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας, Κυρίου ΜΙΣΑΗΛ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ, ἐκφωνηθεὶς τῇ λ'. Ἰανουαρίου αὐμθ'. τελουμένου τοῦ μνημοσύνου τῶν φιλογενῶς καὶ φιλοτίμως ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ πανεπιστημίου συνδραμόντων σελ. 161-176.
- Β'. ΑΙΜΙΔΙΟΥ Α. ΕΓΓΕΡΟΥ, καθηγητοῦ τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐν τῇ τῶν Παρισίων Ἀκαδημίᾳ, καὶ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι. ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ, καθηγητοῦ ἐν τῷ Ἑλληνικῷ πανεπιστημίῳ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ, καὶ πρῶτον ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΟΥ ΠΑΠΥΡΟΥ εἰς τὴν πρόοδον τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας σελ. 177-184.
- Γ'. ΓΟΔΕΦΡΕΙΔΟΣ ΕΡΜΑΝΝΟΣ, ἦτοι Νεκρολογία καὶ ἀποσπάσματα ἐκ τῶν περὶ Ἑλλάδος ἀνεκδότων αὐτοῦ ἐπιστολῶν ὑπὸ ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΕΝΘΥΔΟΥ, καθηγητοῦ τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Ἑλληνικῷ πανεπιστημίῳ σελ. 185-188.
- Δ'. ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΩΤΙΑΔΟΥ ΣΕΡΡΑΙΟΥ ὑπὸ *** σελ. 189 - 190.
- Ε'. ΟΙ ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΙ ΚΑΕΙΣΟΥΡΙΩΤΑΙ ὑπὸ ** σελ. 190 - 192.

ΒΙΕΝΝΗ τὴν 26 Φεβρουαρίου. Τοσαῦται φῆμαι περιάγονται ἤδη, ὥστε δὲν ἐνόμισα ἀξίαν πίστεως καὶ τὴν χθὲς διαδοθεῖσαν φήμην, ὅτι οἱ Οὐγγροὶ ἐπλησίασαν εἰς τὴν Πέσαν, ἀρχηγούμενοι ὑπὸ τοῦ Πολωνοῦ στρατηγοῦ Δεμβίνσκυ. Σήμερον δὲ μὲν νεώτεροι φθάσαναι εἰδήσεις βεβαιούσιν αὐτὴν ἐπανελημμένως. Κατ' αὐτὰς ὁ Δεμβίνσκυς εὐρίσκεται μετὰ τοῦ στρατοῦ του πλησίον τῆς Ἀλδάνης (ἑπτὰ μίλια μακρὰν τῆς Πέστης), καὶ ὁ Βινδισγραϊτς ἐτοιμάζεται νὰ ἐξέλθῃ τῆς Πέστης μεθ' ὅλης τῆς φρουρᾶς κατ' αὐτοῦ. Ταύτας λοιπὸν τὰς ἡμέρας θέλει συγκροτηθῆ πιθανώτατα ἐν Οὐγγαρία κραταιὰ τις μάχη. Ἐκ δὲ Πέστης ὑπὸ

ήμερομηνίαν 23 Φεβρουαρίου γράφουσιν, ὅτι ἐξελθόντος τοῦ πλείονος μέρους τοῦ στρατοῦ κατὰ τῶν Οὐγγρων, ὁ φρούραρχος τῆς Πέστης διέταξεν ἐπὶ βαρυτάτῃ ποιῆν νὰ κλείωνται ὅλα τὰ καφφενεῖα καὶ τὰ ξενοδοχεῖα τὴν 12 ὥραν τῆς νυκτός.

— Κατὰ τινα ἄλλην ἐπιστολὴν ἐκ Βιέννης, καὶ εἰδήσεις ἐξ Ἑρμανστάδης ὑπὸ ἡμερομηνίαν 12 Φεβρ. ἐπροχώρησε πάλιν καὶ ὁ Βέμ, ἐνδυναμωθείς ὑπὸ εἰσβαλόντων ἐπαναστατῶν ἐξ Οὐγγαρίας, μέχρι τῶν πέριξ τῆς Ἑρμανστάδης.

— Ἐξακολουθοῦσιν ἐν Βιέννῃ αἱ κατὰ τῶν στρατιωτῶν δολοφονίαι. Τὴν δὲ 26 Φεβρ. ἐτουφεκίσθη πάλιν ὑπὸ τῆς ἐξουσίας ἀμαξηλάτης τις, παρὰ τῷ ὁποίῳ εὔρον κεκρυμμένα πιστόλιον καὶ τινα φυσέκια.

BIENNE 25 Φεβρ. Βεβαιοῦται ἡ λυπηρὰ εἶδησις ὅτι ὁ στρατηγὸς Πούχμερος ἐτράπη εἰς φυγὴν ὑπὸ τοῦ Βέμ ἐν τῇ κοιλάδι *Μαρόσχ* καὶ ἠναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς Ρέισμάρκην. Διότι ὁ Βέμ ἐνισχυθεὶς ὑπὸ στιφῶν ἐπαναστατῶν, ἐπροσποικίσθη ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ διαπραγματευθῇ περὶ ὑποταγῆς, διαρκούσης ὅμως τῆς διαπραγματεύσεως ἐξαίφνης ἀπεκάλυψαν κανονιοστοιχίαν τινὰ καὶ ἤρχισαν φονικὸν πῦρ. Μᾶς ἐνίκησαν λοιπὸν διὰ δόλου.

— Οἱ Οὐγγροὶ συγκεντροῦνται παρὰ τὴν Μαριαθερσειούπολιν καὶ ἐτοιμάζονται εἰς κραταιὰν μάχην.

ΠΕΣΤΑ τὴν 21 Φεβρ. Οἱ Σεγεδηνοὶ ἔτρεψαν δις εἰς φυγὴν τοὺς εἰσβαλόντας Σέρβους. Οἱ δὲ ἡμέτεροὶ ἐκυρίευσαν τὸ φρούριον Ἀλτ-Δράδ.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 25 Φεβρ. Αὐριον θέλει ἐκφωνηθῆ ὁ βασιλικὸς λόγος πρὸς ἔναρξιν τῶν βουλῶν, λέγεται δὲ ὅτι εἶναι φιλελευθερώτατος. Ἰπισχεῖται ταχεῖαν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, νομοσχέδιον περὶ τύπου καὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ συνέρχεσθαι, καὶ τὴν κατάργησιν τῆς πολιορκίας καταστάσεως.

ΡΩΜΗ 24 Φεβρ. Βεβαιοῦται ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας ἔγραψε πρὸς τὸν Παναγιώτατον καὶ Μακαριώτατον Πάπαν, προτείνων αὐτῷ βοήθειαν χρηματικὴν τε καὶ στρατιωτικὴν. Λέγεται λοιπὸν ὅτι ὁ Πίος συνωμολόγησε μὲ τὸν Αὐτοκράτορα δάνειον 6 ἑκατομμυρίων σκούδων.

ΠΑΛΕΡΜΟΝ 10 Φεβρ. καὶ ΜΕΣΣΗΝΗ 12 Φεβρ. Αἱ ἐξ Ἰταλίας εἰδήσεις ἀνεπτέρωσαν τὰς ἐλπίδας μας ὀπλων καὶ στρατιωτῶν εὐμοιροῦμεν ἢ ἀγανάκτησις ἡμῶν κατὰ τοῦ Βουρβάνου ἐκορυφώθη.

ΣΑΡΑΗΝΙΑ. Ὁ Γιοβέρτης ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῆ, διότι εἶχε προτείνει ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ τὴν ἐπέμβασιν εἰς Τοσκάνην διὰ νὰ ἐγκαθιδρύσῃ πάλιν τὸν μέγαν Δοῦκα εἰς τὸν θρόνον τῶν Μεδίκων. Τὴν δὲ 21 Φεβρ. ἐγένετο συζήτησις περὶ τούτου ἐν τῇ Βουλῇ τῶν ἀντιπροσώπων, καθ' ἣν ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν, βιασθεὶς ὑπὸ τῆς ἀναιδεΐας τοῦ Γιοβέρτου, ὑπεκφεύγοντος τοῦ νὰ ὁμολογήσῃ τὴν αἰτίαν, ἐκήρυξεν ἀπὸ τοῦ βήματος (διακοπεῖς ἐπανειλημμένως ὑπὸ ἐπευφημιῶν καὶ χειροκροτήσεων τοῦ ἀκροατηρίου, διὰ τὰς ὁποίας καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἠναγκάσθη νὰ ἀπειλήσῃ τὴν κένωσιν τοῦ ἀκροατηρίου) ὅτι ἡ κυρία καὶ μόνη αἰτία τῆς παραίτησεως τοῦ Γιοβέρτου εἶναι, ὅτι δὲν ἐγένετο παραδεκτὴ

ὑπὸ τοῦ ὑπουργ. Συμβουλίου ἢ πρότασις τοῦ ἐκείνη. Μετὰ δὲ τοῦτο ἡ Βουλὴ ἐδέχθη τὴν μεταβάσιν εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ἡμέρας, κηρύξασα ὅτι τὸ ὑπουργεῖον καλῶς ἐνόησε τὴν τοῦ λαοῦ θέλησιν. Τὴν δὲ 23 διωρίσθη ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Σαρδηνίας ὁ Βιττόριος Κόλλις. (Ἐφημερίς τῆς Αὐγούστου).

ΙΟΝΙΟΣ ἙΛΛΗΝΙΚῆ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. (Συτέχεια ἐκ τοῦ προσηγηθέντος ἐξωφύλλου).

Νέοι τῶν Ἰονίων νήσων, ἡ ἐλευθέρᾳ ἔκφρασις τοῦ στοχασμοῦ ἰδοῦ τέλος παρεχωρήθη καὶ εἰς ὑμᾶς. Τὸ νέον τοῦτο φῶς, τὸ ὁποῖον ὁ ἐξυγανισμὸς πέμπει πρὸς ἕνωσιμὸν τῆς σκοτίας μας, εἰς ὑμᾶς ἐξαίρετως διευθύνει τὰς ἀκτῖνάς του, εἰς ὑμᾶς οἵτινες, καθὸ ἀπόγονοι τῶν πρωτοκλήτων υἱῶν τῆς ἐλευθερίας, συγκαλεῖσθε νὰ λάβητε ἐντιμον τόπον εἰς τὸ θέατρον, εἰς τὸ ὁποῖον ὅλον ἐν συζητοῦνται τὰ σπουδαιότερα προβλήματα τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἀναμορφώσεως.

Δεῦτε λοιπὸν, ἄς προετοιμασθῶμεν χωρὶς ἀργοπορίαν. Τὸ μέγα δρᾶμα ἤρχισεν. Ἡ φιλιτάτη πατρίς ἡμῶν, κεκαλυμμένη μὲ παρθενικὴν καλύπτραν, ἰδοῦ προβαίνει διὰ νὰ παραστήσῃ τὸ κυριώτερον μέρος. Ἀντιφωτιζόμενοι ἀμοιβαίως, ἄς συνακολουθήσωμεν τοὺς ὁμογενεῖς μας εἰς τὴν ὁδὸν τῆς πολιτικῆς ἀναπτύξεως, εἰς τὴν ὁποίαν θεῖα χάριτι οὗτοι ἐπροχώρουν, ἐν ᾧ ἦτον εἰς ἡμᾶς κεκλεισμένη διὰ σειρᾶς τινος περιφραγμάτων, παρανόμων ἐξίσου καὶ ἐλεινῶν . . . Ὡς οἶς, οἵτινες πρεσβεύετε τὴν ριζικὴν μεταβολὴν, τάχα δὲν βλέπετε ὅτι αἱ μεταρρυθμίσεις ἐξαγοράζουσιν ἀνεπαισθήτως καὶ οικονομικῶς τὰ ἔθνη, ὅτι πᾶν βῆμα προοδευτικὸν θέλει εἶσθαι παρ' ἡμῖν ἀργύριον ἐξαγοράσεως;

Ναί, ἐστάθημεν δυστυχεῖς. Ἀλλὰ ποῖος λαὸς τῆς οἰκουμένης δὲν ἐπιε τὸ πικρὸν ποτήριον τῆς ταπεινώσεως; Καὶ ὁμοίως, ἄς τὸ ἐπαναλάβωμεν, τὰ ἔθνη δὲν ἀποθνήσκουσιν, εἰς τὴν εἰρήνην ἐν Χριστῷ προτετυπωμένα. Ἐνίοτε δυσμενεῖς τύχαι τὰ ἐνταφιάζουσι, πλὴν πᾶσα ἡμέρα ἔχει τὴν ἐπιουσαν τῆς ἡ δὲ ἰδέα, ἡ μεγάλη ἰδέα ζῆ, ἐκτείνεται, εἰσχωρεῖ ὑπὸ τὰ ἐρείπια τοῦ ὀλέθρου, οὐδὲ ὑπάρχει λίθος ἐπιτύμβιος τόσον βαρὺς, ὥστε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἀνέγερσιν λαοῦ Κυρίου, λαοῦ κεκλημένου εἰς νέαν ζωὴν. Ἄς ἔχωμεν ὁμοίως πρὸ ὀφθαλμῶν τοῦτο ὅτι οὐδένα δυνάμεθα νὰ συλλάβωμεν ὑψηλὸν σκοπὸν, οὐδὲν καλὸν καὶ τίμιον νὰ τελεσφορήσωμεν ἄνευ ὁμοιοῦς. Λοιπὸν ἄς εἰμεθα ὁμόφυχοι, ὁμόφυχοι! Ἐάν τις ἀπὸ τῆς σήμερον δὲν λησμονήσῃ τὰς παρελθούσας διαφορὰς, ἐν ὀνόματι τῆς Πατρίδος, ἀνάθεμα ἔστω!

« Καὶ τοῦτο, εἰδότες τὸν καιρὸν, ὅτι ὥρα ἡμᾶς ἦδη ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι· νῦν ἴγάρ ἐγγύ- » τερων ἡμῶν ἡ σωτηρία, ἡ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νύξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀπο- » θῶμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός ».

Οἱ ἔχθροί μας πολλὰ ἐπενόησαν καὶ ἐπινοοῦσι διὰ νὰ μᾶς διαχωρίσωσιν ἄς ἐργασθῶμεν καὶ ἡμεῖς ἄλλα τόσα διὰ νὰ συνενωθῶμεν. Πρὸς Θεοῦ, ἀνοίξατε τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ ἴδετε, ὁποῖας τέχνας τεχνάζουσιν, ὁποῖας δολίας ἐμπνέουσιν ὑποφίας μερικοὶ ψευδαδελφοί, διὰ νὰ μᾶς κρατήσωσιν αἰωνίως εἰς τὴν ὀδυνηρὰν κατάστασιν, ἐκ τῆς ὁποῖας μέλλουσι νὰ ὠφελθῶσιν! Ἄς ἐκλείψῃ μίαν φορὰν καὶ διὰ πάντοτε ἡ ἐν ἡμῖν διασπαρεῖσα δυσπιστία· δυσπιστία, ἥτις σκλῆπτουσα χάσμα μεταξὺ ὑμῶν καὶ ἡμῶν, καθίστανεν ἄκαρπον τὸ πνεῦμα, καὶ ἀνεχαίτιζε πᾶσαν γενναίαν τῆς καρδίας ὀρμὴν. (ΠΑΤΡΙΣ).

Εὐγνωμονοῦμεν τὰ μέγιστα εἰς τὸν καθηγητὴν τῆς Φιλολογίας Κύριον *Ἰωάννην Βεῖθβ-
λον* διὰ τὸ περὶ Ἑρμάννου κλασικώτατον αὐτοῦ ἄρθρον. Τὰ ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἑρμάν-
νου δὲ μάλιστα ἄποσπάσματα εἶναι πολύτιμος εἰς ἡμᾶς θησαυρὸς, καὶ οἰονεὶ χρησιμοὶ τινες
περὶ Ἑλλάδος. Ὅποια σύνεσις! ὅποια βαθύνοια! ὅποια νοηθεσίας πέμπει ἡμῖν (ἐν σελ. 187)
περὶ ἀνατροφῆς, περὶ ὁμοιοῦς τῶν λογίων, περὶ σπουδαίων καὶ κοινωφελῶν, ἀλλὰ μὴ *τερ-
πῶν* καὶ *κομψῶν* συγγραμμάτων· περὶ Ἑλληνισμοῦ, περὶ ὠφελείας τῶν ἠθῶν καὶ ἀποσκο-
ρακισμοῦ τῆς πολυτελείας· ὅποια μεγάλην ὁδὸν διαγράφει εἰς τὸν *Βασιλέα τῶν Ἑλλή-
νων!* Πόσον ὀρθῶς καὶ περισκεκεμμένως κρίνει περὶ τοῦ συντάγματος! ὅποια ἀπαιτεῖ ἐν
σελ. 188 παρὰ τῶν ἀρχόντων! ὅποια δὲ κεραυνοβολήματα ἐσφενδονίζει κατὰ τῶν μα-
νωιδῶν κηρύκων τοῦ αὐτοχθονισμοῦ διὰ τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 17 Φεβρ. 1844 ἐπιστολῆς
του! καὶ ὅποιαν ψυχικὴν γαλήνην ἐμφαίνει προαισθανόμενος τὴν ἑαυτοῦ τελευτὴν! Δάβω-
μεν παράδειγμα, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες καὶ λόγοι, *ἀγαπήσωμεν τὴν πατρίδα, ὡς ἠγάπησεν
αὐτὴν ὁ Ἑρμάννος!*

— Παρακαλοῦνται ὅσοι τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Κ. Κ. Συνδρομητῶν μας δὲν ἐπλήρωσαν
εἰσέτι τὰς συνδρομάς των νὰ τὰς πληρώσωσι διὰ νὰ πέμπωνται τακτικῶς καὶ πρὸς αὐτοὺς
τὰ φυλλάδια.

— Πληροφορούμεθα παρὰ τοῦ ἱατροῦ Κ. Γεωργίου Μουράτου, ὅτι ὁ λίθος τῆς ἐν φυλλ. Α.
ὑπ' ἀρ. 17 δημοσιευθεῖσης ὑφ' ἡμῶν ἐπιγραφῆς σώζεται ἐν Κοζάνῃ κατὰ τὴν Μητρόπολιν.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται.

Ἐν Ἀθήναις μὲν μόνον παρὰ τῷ ἐκδότῃ Ν. Ἀργυριάδῃ, ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Φιλο-
λογικοῦ Συγκλήτου (ὁδὸς Βουλῆς, ἐν δεξιᾷ τοῦ ἐκ τοῦ βουλευτηρίου κατερ-
χομένου, κατωτέρω τοῦ τυπογραφείου Ἑμμ. Ἀντωνιάδου, ἐν τῇ οἰκίᾳ Πέτρου
Βλαχάκη)· ἐν δὲ τῇ ἄλλῃ Ἑλλάδι παρὰ τοῖς Κ. Κ. διδασκάλοις καὶ τοῖς ἐπιστά-
ταις τῶν ταχυδρομείων.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τῷ βιβλιοπώλῃ Ν. Ἀδαμίδῃ καὶ τῷ Κ. Ν. Φω-
τεινοῦ.

Ἐν Σμύρῃ παρὰ τῷ διδ. Ἀθ. Ἀργυριάδῃ· καὶ ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ Ἰωσήφ Μά-
γνητος.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ παρὰ τῷ Κ. Δ. Ν. Καρίλλῃ.

Ἐν Σέρραϊς παρὰ τῷ Κ. Γρ. Λαζάρου.

Ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις πόλεσι παρὰ τοῖς Κ. Κ. Προξένοις τῆς Ἑλλάδος.

Τιμὴ ἑξαμηνιαία δρ. 6.

» ἑτησίαια » 12.

Ἡ ἑξαμηνία συνίσταται ἐκ δώδεκα φυλλαδίων. Πᾶν δὲ φυλλάδιον, μὴ φέρον τὴν ἐπο-
μένην ὑπογραφὴν τοῦ ἐκδότου, λογίζεται ὡς κλοπιμαῖον, καὶ ὑπόκειται εἰς τὴν νόμιμον
καταδίωξιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1 Μαρτίου 1849.

N. Argiriadis
A